

GŁOS PODHALAŁA

aktualny tygodnik powiatów: gorlickiego, jasielskiego, limanowskiego, nowosądeckiego, nowotarskiego i żywieckiego
POD KIEROWNICTWEM KOMITETU REDAKCYJNEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Nowy Sącz, ul. Szwedzka 8.	Własne oddziały redakcyjne na całym Podhalu. Redaktor naczelny przyjmuje codziennie od 5 — 6 popołudniu.	Godziny urzędowe Redakcji od 10—11 przedpoł. i od 4—6 popołudniu.
PRENUMERATA: Miejscowa miesięcznie wraz z dostawieniem do domu: 1 zł. Zamiejscowa: miesięcznie 1-20 zł. Wpłacać na konto czekowe Administracji.	Konto czekowe PKO. 409.090 TELEFON Nr. 210.	CENY OGŁOSZEŃ: Ogłoszenie zwykłe za 1 mm. 40 gr., w tekście 50 gr., przed tekstem 80 gr. — Kolumny ogłoszeń zwykłych składają się z trzech szpalt. — Przy miesięcznym wzgl. dłuższym ogłoszeniu znaczna zniżka.

Na Zjazd Młodej Wsi Podhalańskiej!

Odbudowa Państwa Polskiego postawiła wieś polską w zupełnie nowej sytuacji. Jak długo istniała Polska szlachecka, tak długo o wsi polskiej mówiło się jako o własności pana. Pan rządził wsią, pan myślał o niej, sądził ją i decydował o wszystkim co tylko z wsią tą było związane. Wieś i jej mieszkańiec chłop był tylko narzędziem kierowanym i popychanym przez pana bez jakiegokolwiek możliwości decydowania samemu o sobie, bez możności brania udziału w życiu społecznym, czy politycznym Państwa.

Przyszły rozbiory. Sytuacja wsi się jeszcze pogorszyła. Z jednej niewoli wpadł chłop w drugą. I choć w ciągu XIX wieku stał się on może właścicielem gruntu, na którym poprzednio pracował jako wyrobnik, chociaż uniezależnił się od „pana szlachcica“ to jednak nadal nie mógł on decydować o sobie jak wogóle nie mogli decydować o sobie wszyscy Polacy.

Przez cały więc ciąg dziejów naszych aż do roku 1918 chłop polski nie był nigdy w całym tego słowa znaczeniu obywatelem swego Państwa.

Dotychczasową sytuację zmienił zupełnie fakt odbudowania Państwa polskiego w r. 1918. Obecnie chłop polski stał się wolnym i równym wszystkim innym obywatelom Niepodległego Państwa Polskiego. Mając liczącą przewagę mógł On decydować i w charakterze Polski współczesnej. Niestety. Wiekowe zaniedbanie spowodowało. Brak u Niego wyrobienia umysłowego i gospodarczego, brak przywódców od danych bezinteresownie idei ludowej stanęło temu na przeszkodzie. Tego zaniedbania wiekowego nie mogło usunąć wciągnięcie wsi zaraz po powstaniu Państwa polskiego w wir walk politycznych, owszem sytuację tą pogorszyło. Zamiast myśleć o szerzeniu oświaty na wsi, zamiast pomyśleć o gospodarczym jej podniesieniu co siłą faktu wymagało powolnej i mozolnej pracy a przede wszystkim dobrej woli i dużo zapału zaczęło prowadzić politykę przeważnie osobistą pod kątem widzenia ambicji różnych „wielkości ludowych“ wprowadzono na wieś walkę polityczną opartą na nienawiści. To zamiast posunąć sprawę wyrobienia wsi naprzód, cofnęło ją wstecz. Zamiast urobić na wsi pojęcie o jej roli w społeczeństwie i życiu Państwa polskiego i wytworzyć zdecydowane oblicze wsi, któryby rozumiała potrzebę zespolenia własnych interesów z interesami państwa zamiast stworzyć instytucje czysto rolnicze i gospodarcze, któreby przede wszystkim dążyły do podniesienia wsi, stworzono całą masę politycznych partji i partyjek, mających na celu politykę i nic więcej.

Zamiast przeprowadzić scalenie sił wsi polskiej w kierunku wyrobienia społeczno-gospodarczego rozparcelowano ją i rozdrobiono jej siły stawiając wieś nie do wspólnej walki z dotychczasowym zaniedbaniem, ale przede wszystkim do walki z sobą samą i swymi interesami.

Starsze społeczeństwo na wsi jest przeważnie tą walką i polityką zaabsorbowane.

Ale stan ten nie może trwać wiecznie, nie możemy pozwolić na to, ażeby wieś polska nie odrabiając swych zaległości i nie idąc równocześnie z tempem życia naprzód, cofała się. Aby temu zapobiec należy przede wszystkim zwrócić uwagę na młodzież wiejską jako tą, która wkrótce obejmie gospodarstwo na wsi i młodzież tą odpowiednio wychować.

Zagadnienia tego podjęły się Koła Młodzieży Ludowej zgrupowane przy Małopolskim Towarzystwie Rolniczym. W wychowaniu swych członków zwracają Koła uwagę przede wszystkim na te momenty o których dotychczas nie myśłano, a więc prowadzą pracę w kierunku zawodowym, społecznym i kulturalnym. Nikt z nas nie może twierdzić, gdyż w tym wypadku mijałby się z prawdą, że jakość produktów rolnych wytworzonych w polskiej wsi jest zadowala-

jąca a przynajmniej stoi na poziomie innych państw rolniczych. Nie umiemy prawdę powiedziawszy wyprodukować takich produktów, któreby mogły konkurować z zagranicznymi. A tego przede wszystkim musimy się nauczyć. Ale gdzie? Szkół rolniczych mamy stanowczo za mało, a Państwo w dzisiejszej ciężkiej sytuacji nie może tworzyć nowych, a zresztą nawet i wieśniaka nie stać, ażeby córkę czy syna posłał do takiej szkoły.

I Koła Młodzieży zastępują w tym wypadku szkoły, a to przez organizowanie konkursów rolniczych, w których członkowie Kół pod fachowym kierownictwem instruktorów rolniczych przeprowadzają różne doświadczenia z dziedzin rolniczych przez siebie wybranych, a tem samem uczą się wiedzy fachowej, zawodowej. Gromadząc się w organizacji i poświęcając pracę i siły tej organizacji uczą się członkowie Kół pracować zbiorowo wśród i dla społeczeństwa, urządzając zaś kursa, odczyty, przedstawienia czy pogadanki podnoszą stan umysłowości wsi.

Zwracając uwagę młodzieży przede wszystkim w kierunku zawodowym, społecznym i kulturalnym chronią Koła naszą młodzież wiejską od rozpłytkowania, a uczą jej zdrowego stosunku do Państwa. Młodzież Kół Ludowych to nie młodzież pewnej grupy czy partji, ale młodzież państwowa mająca przede wszystkim dobro Państwa na celu.

Różni ludzie i różne organizacje kuszą się o dusze młodzieży wiejskiej i kierownictwo niemi. Bez przesady i jakiegokolwiek organizacyjnej zawiści stwierdzić jednak musimy, że żadna z innych organizacyj

nie daje swym członkom tego, co dają Koła Młodzieży. Organizacje inne prowadzą bądź to pracę jednostronną pomijając przede wszystkim wychowanie zawodowe, czy też społeczne, bądź też już w młode dusze zaszczepiają jad nienawiści politycznej. Nic więc dziwnego, że idea Kół Młodzieży Ludowej jako Organizacji postawionej na zdrowych zasadach znajduje na wsi naszej coraz większe zrozumienie, a ilość członków z dniem każdym szybko wzrasta.

Kiedy przed kilku miesiącami urządziliśmy w N. Sączu pierwszy Okręgowy Zjazd była nas zaledwie garstka. Obecnie po kilkumiesięcznej pracy szeregi nasze wzrosły kilkakrotnie, a zjazd organizowany 12 marca będzie jednym wielkim dowodem naszego rozwoju.

Idziemy szybko do celu, którym jest zorganizowanie zawodowe wsi i jej podniesienie.

Idzie Młoda wieś polska, idzie w zwartym szeregu budować silną Polskę, jak szli stale w chwilach ciężkich przeżyć naszego Narodu, dziś już starsi ze wsi, walczą o Polskę. Idzie Młoda wieś i staje do pracy przy warsztacie państwowym z wielkim entuzjazmem bez politycznych uprzedzeń z wiarą w lepsze jutro.

Idzie Młoda wieś polska tworzyć Polskę ludową stawiając sprawę odrodzenia wsi poważnie i ucziwie, idzie ażeby pracą swą i nauką odszukać dla wsi polskiej ten wieszczony przez Wypiańskiego „Złoty róg“.

Mgr. Franciszek Ćwikowski
Prezes Okr. Zarządu Kół Mł. Lud.

WARA OD POLSKICH GRANIC!

Naprzekór niemieckiej hydrze pangermanizmu, która szczególnie z chwilą objęcia rządów przez Hitlera w Niemczech podnosi w niebyszały dotąd sposób głowę, manifestuje cała ziemia polska swe patriotyczne uczucia w zebraniach i wiecach, protestujących przeciwko nacjonalistycznej agitacji hitlerowców, zarówno na wewnętrznym jak i zewnętrznym terenie polityki. I Nowy Sącz, stolica Podhala tylekroć razy doświadczona, jeśli chodzi o prawdziwą myśl polską nie pozostał w tyle — ale w wspaniałej manifestacji, urządzanej Z INICJATYWY LEGJONU MŁODYCH zadokumentował raz jeszcze, że Podhale jest serdecznie i szczerze przywiązane do tych krain Rzeczypospolitej, które gad niemiecki radby dzisiaj od Polski oderwać. Szczęśliwą jest ziemia polska, jeśli za nizinami Pomorza staje: narazie w proteście góral, mieszkaniec Tatr, który narazie protestuje, a który w chwili decydującej gotów jest pierśią własną zasłonić kochanych współbraci przed ciosem rabusi zachodnich!

Manifestacja odbyła się na Rynku miasta dn. 5. marca. Zwarte szeregi Legionu Młodych przeszły ulicami na Rynek, gdzie wśród okrzyków powieszono doskonale skarykaturowaną kukłę Hitlera na latarni wśród ogólnego śmiechu i okrzyków gromadzących się tłumów. O godzinie 12-tej miał się odbyć wiec protestacyjny w Sali magistrackiej. Nie mógł się jednak odbyć, bo tak ogromna ilość ludzi się zebrała, że wiec musiano mimo drobnego deszczu przenieść na Rynek. Trzeba przyznać, tak masowo zebranej publiczności, tak masowo zebranych chłopów, kolejarzy, żydów itd. nie widzieliśmy na Rynku już dawno. Widać, że ważność zagadnienia zrozumieli wszyscy i że wszyscy bez względu na jakość przekonania, po polsku myślący zgromadzili się, by wysłuchać przemówień i zamaniestować jedność antyniemieckiej myśli polskiej.

Doskonale przemyślane i ze swadą oratorską wypowiedziane przemówienie wygłosił członek Legionu Młodych, prezes Kół Młodzieży Ludowej MGR.

FR. ĆWIKOWSKI, poczem zabrał głos INSPEKTOR FR. RYSZ, wykazując ważność i niebezpieczeństwo chwili, nawołując do łączenia się i skupienia około sztandaru polskiego Imienia.

Na zakończenie nastąpiło przemówienie specjalnie przybyłego z Warszawy wiceprezesa Ligi Morskiej i Kolonjal. p. ŁUKASZKIEWICZA, który w świetnym przemówieniu wykazał stosunki istniejące dzisiaj w Berlinie i wskazał nam drogę przeciwstawienia się tej niebyszałej i niesłychanej dotąd awanturze hitlerowskiej! Zebrane tłumy pochwyliły melodię Roty, poczem z balkonu Magistratu odczytano rezolucję Legionu Młodych następującej treści:

„Obywatele miasta Nowego Sącza zebrani na Manifestacji w dniu 5-go marca 1933 roku przeciw zakusom niemieckim o Polskie Pomorze — urządzonej przez Legion Młodych:

1] Protestują najuroczyściej z całą stanowczością przeciwko wrogim i nieuzasadnionym uroszczeniom wobec Polski i Pomorza w bezszczerły sposób podniesionym w ostatnich enuncjach przez Hitlera.

2] Uważają, że konieczność obrony Państwa i sprawa nietykalności granic Rzeczypospolitej skupić musi wszystkich obywateli i stać się miernikiem wierności i lojalności wobec Polski.

3] Ślubują, iż w razie podniesienia skądkolwiek ręki choćby o piędź ziemi pomorskiej, razem z całym narodem polskim ramię przy ramieniu staną gotowi do walki.

4] Stwierdzając raz jeszcze, że Naród Polski jest ednolity i zwarty w umiłowaniu polskiego Pomorza i świadomości swych praw do polskiego Bałtyku.“

Równocześnie złożyły odpowiednie, odczytane publicznie rezolucje: Związek Nauczycielstwa Polskiego w Nowym Sączu, Liga Morska i Kolonjalna Oddział Nowy Sącz, oraz Związek Obrony Kresów Zachodnich w Nowym Sączu.

Zaznaczyć należy, że w manifestacji wzięły nad-

